

THỊ TRƯỞNG CÔNG CHANH --- TRIỂN VỌNG CẢI THIỆN ?

Trong hơn hai năm qua, thị trường công-chanh trên thế-giới nói chung và ở Hoa Kỳ nói riêng đã xuống dốc một cách bi thảm. Các hãng kỹ-sứ và thầu xây cất trong mọi ngành đã thấy rõ công việc của mình sút giảm mau chóng và sa thối nhân viên đến một mức chưa thấy từ đầu thập niên 70. Một số anh em AHCC đã là nạn nhân của sự giảm sút thị trường này và nhiều anh em vẫn chưa tìm được việc làm hợp với khả năng và sở thích của mình và thị trường chưa có dấu hiệu gì cải thiện.

Các lý do chanh của sự giảm sút thị trường công-chanh trong hai năm qua có thể tóm tắt như sau :

- * Các quốc gia xuất cảng dầu hỏa không còn thầu nhiều lợi tức như trước để tài trợ các dự án xây cất. Trong thập niên 70, các quốc gia này đã sản xuất dầu hỏa không giới hạn và tăng giá dầu hỏa tùy thích. Với lợi tức dồi dào, các quốc gia này đã tài trợ nhiều dự án công chanh vĩ đại, nhất là ở Trung-Đông. Các hãng kỹ-sứ và thầu xây cất của Hoa-Kỳ được một dịp may hiếm có, nhận thầu không biết bao nhiêu là công tác. Chuyên viên mọi ngành đều cần dụng và sử dụng chuyên viên gần như không có. Tuy nhiên gần đây, các quốc gia tiêu thụ dầu hỏa đã tiết giảm sử tiêu thụ, thêm vào đó nhiều quốc gia mới như Anh và Na-uy lại sản xuất dầu hỏa, làm cho dầu hỏa trên thế giới trở nên thặng dư và giá dầu hỏa sút giảm. Lợi tức của các quốc gia dầu hỏa cũng sút theo, buộc các quốc gia này phải thu hẹp công trình xây cất, ảnh hưởng đến sự sử dụng chuyên viên.
- * Các quốc gia tiến bộ về kỹ thuật như Hoa-Kỳ càng ngày càng gặp nhiều quốc gia khác cạnh tranh trên thị trường công-chanh thế-giới. Đầu thập niên 70 các hãng kỹ-sứ và thầu xây cất Hoa-Kỳ coi như mua gầy vườn hoang trên thị trường công-chanh của các quốc gia đang mở mang. Từ giữa thập niên 70 trở đi, các quốc gia Âu-châu như Anh, Đức, Pháp và Ý trở thành những quốc gia cạnh tranh của Hoa-Kỳ. Trong mấy năm qua, Đài-hàn, Nhật, Đài-loan, Ấn-độ thêm tên mình vào danh sách các quốc gia cạnh tranh. Trên một thị trường hạn chế với nhiều quốc gia cạnh tranh, nhất là những quốc gia cạnh tranh này lại nhận thầu với bất cứ giá nào, khối lượng công việc của các hãng kỹ-sứ và thầu Hoa-Kỳ dĩ nhiên đã giảm sút rất nhiều.
- * Kỹ-nghệ nhà máy điện nguyên-tử ở Hoa-Kỳ đã bị thất bại nặng vì sự chống đối của các nhóm bảo vệ thiên nhiên (environment protection), sự ủng hộ của dân chúng và sự quản trị bẽ bối của các công ty điện. Trong hơn 5 năm qua không có một nhà máy điện nguyên-tử mới nào được khởi công xây cất, các nhà máy đang xây cất phần nhiều phải bỏ dở nửa chừng và vài nhà máy đang sản xuất gặp khó khăn vì an-toàn. Nhiều hãng kỹ-sứ và thầu xây cất Hoa-Kỳ, trước đây sống nhờ kỹ nghệ điện nguyên-tử, nay không có việc gì để làm, phải sa thải hàng ngàn nhân viên.
- * Sự trì trệ kinh-tế của thế-giới và Hoa-Kỳ từ cuối thập niên 70. Vì sự trì trệ này, các công ty phải tiết giảm sử đầu tư vào nhà máy và dụng cụ trang bị. Nhiều dự án tu bổ, cải thiện hay tân tạo nhà máy đều phải hoãn lại, đôi một thời gian khá quan trọng. Cả đến hạ tầng cơ sở, một yếu tố cần thiết cho sự phát-triển kinh-tế, cũng bị ảnh hưởng. Lợi tức của chanh phủ được dồn vào để trả phụ-cấp thất-nghiệp thay vì để tu bổ hạ tầng cơ sở.

Nhìn các lý do trên, ta thấy thị trường công chanh có ít hy vọng cải thiện trong những năm tới. Các quốc gia sản xuất dầu hỏa sẽ thấy lợi tức của họ giảm thiểu nhiều hơn. Sự cạnh tranh của những quốc gia khác với Hoa-Kỳ sẽ gia tăng. Kỹ nghệ điện nguyên-tử không có hy vọng gì phục hồi, ít nhất cũng trong vòng 5 năm tới tại Hoa-Kỳ. Chỉ có một lãnh vực có hy vọng cải thiện : thị trường xây cất tại Hoa-Kỳ có triển vọng gia tăng trong năm 1985 nhờ sự phục hưng kinh tế trong 2 năm qua.

Thường thường, thị trường xây cất ở Hoa-Kỳ phục hưng chậm hơn sự phục hưng

kinh-tế chung chung 2 năm.

Các hãng kỹ-sư Hoa-Kỳ, tin tưởng vào sự ổn định lạm phát và lãi xuất, tỏ ý lạc quan về các triển-vọng gia tăng công việc trong năm 1985. Sự lạc quan này được căn cứ trên các dự đoán chi tiêu trong năm tới vì hạ tầng cơ sở của khu vực công, nhà máy và dụng cụ trang bị của khu vực tư, và chương trình xây cất của quan-lực. Về hạ tầng cơ sở, hy vọng được đặt nhiều nhất về đường sá và cầu cống. Sau đây là một sự so sánh kinh phí về hạ tầng cơ sở trong những năm 1983, 1984 và 1985; theo tài liệu của báo Engineering News-Record :

	1983	1984	1985	Thay đổi 84/85
	(tính theo triệu do-la.)			%
- Cấp thủy	2,700	2,900	3,100	+7
- Khử và thoát nước dồ	5,200	4,800	4,500	-6
- Vận đất, dẫn thủy	2,250	2,500	2,800	+12
- Đường sá	11,700	13,200	14,500	+10
- Cầu	3,700	4,200	4,500	+7
- Phi trường	2,500	2,700	3,000	+11

Nhìn vào sự gia tăng 84/85, các công số không cho thấy một sự lạc quan đang kể. Điều an ủi là cơ sở gia tăng, thay vì sụt giảm. Điều này có nghĩa rằng những chuyên viên đang có việc làm sẽ ít có triển vọng bị thất nghiệp hơn những năm trước, và những chuyên viên đang thất nghiệp có một ít hi vọng tìm được việc làm trong năm 1985. Theo thiên ý, khu vực công (Caltrans, City, County) sẽ có công việc an toàn và lâu dài hơn khu vực tư trong những năm tới. Các chương trình cải thiện hạ tầng cơ sở tại Hoa-Kỳ, một công việc ưu tiên trong những năm tới, phần nhiều sẽ được thực hiện với ngân sách và chuyên viên của State, County và City. Các hãng kỹ-sư và thầu nhỏ sẽ tham dự phần nào vào trong các chương trình cải thiện này, còn các hãng lớn chắc sẽ ít dự phần vì khối lượng công việc tương đối nhỏ và vì các hãng lớn ít có liên hệ (connection) với các cơ quan ở cấp State, County và City.

N.Đ.S.

NHỮNG ...

Về hỏi găm găm như đang gặm ai. Tôi ước có 1 người thân để đánh ca chắc chắn anh kia là dân Đại-hàn. Khi tôi đi ngang qua anh ta, thì anh hỏi : " Anh là anh TH. phải không ? ". Thì ra anh chàng là VN. Nhiều bà My già như ngoại tôi, cũng học hạnh chăm chỉ. Nhiều bà to như con châu mồng, tôi nghi rằng cắt cái bắp chân thôi cũng cần nặng hơn cả tôi. Thấy không nói gì nhiều hơn điều mình đọc trong sách. Nhưng có sự thực đây, có lỗi hơn tú đọc sách ở nhà nhiều lần. Học thêm, mai một đi interview, có ai hỏi thì nói " tôi đã học hết môn đó tại University of ". Nói thế cũng vớt vạt được đôi chút.▲

NẠN ...

Một anh Tàu trước kia làm chung sở, đi interview cả vài ba chục nơi trong vòng 1 năm liền. Cuối cùng, chán ngán quá, anh không thậm dự nữa, định quay qua làm xuất nhập cảng đồ chửi tre em sản xuất từ Đài-loan. Giữa lúc đang chuẩn bị sản sang làm thường mại, thì bốn năm nơi kêu đi làm, anh không biết chọn đâu bỏ đâu. Chính anh bạn này, khuyến khích tôi đứng nạn lòng, nếu muốn kiếm 1 công việc làm cho city, county, cứ kiên trì theo đuổi thì chắc chắn có ngày được. Câu khuyến này làm tôi nhớ đến việc đào thoát ra khỏi xứ công-sản, cứ kiên trì, và dùng chiến thuật "cóc bỏ đĩa", cứ nhảy mại, nhảy mại, dù thất bại hay bị giam giữ nhiều lần. Nhiều người nhận xét rằng, nếu trong ngắn hạn thì làm các công ty tư có lợi hơn, vì lương bổng kham khá hơn, nhưng nếu trong dài hạn, thì làm cho các cơ quan công quyền có lợi hơn, vì làm càng lâu, lương càng lên cao mà không bị tổng cơ ra để thuê một người khác rẻ tiền hơn, như trường hợp các công ty tư, vì thường các công ty không trả lương cho người khác thấp hơn lương cũ. Vì như vậy họ không hàng tay làm để làm việc.